

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 136.

Tiende Session.

36te Møde.

Fredagen den 20de Novbr.

(Forsæt.)

Tscherning: Der er en Paragraph, der hedder § 23, og den vil i mange Henseender bøde paa de Vainffeligheder, der ellers kunne være tilfede. Det er jo aabenbart, at en Skrædder ikke kan sælge Klæde, men syer han nyt Klæde sammen til en Pose, saa har det undergaaet en væsentlig Behandling, forandriget ved hans Næringsbrug, og saa kan han sælge det.

J. F. Petersen: Jeg skal blot bemærke, at denne Fremgangsmaade dog neppe er i Samstemning med Lovens Aand og Bogstav.

Tscherning: I Samstemning med Loven er Alt, hvad der ligefrem kan forsvares efter Lovens Bogstav.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Jacobsen, Abrahamson, Olahn, L. C. Larsen, Zahle, Doppermann, Hammerich, Hasle, Johansen, Kjær, Jensen, Nørsgaard, Børenzen Olsen, J. Pedersen:

§ 24 affattes saaledes:

„Indtil den 1ste Januar 1862 kan Borgerkab eller Næringsbeviis paa Haandværk ikke forenes med Borgerkab eller Næringsbeviis paa anden Handel end de i §§ 52 og 55 ommeldte Arter.“

Hvorved Paragraphen faaer sin Plads under „Midlertidige Bestemmelser“ i VIII Afsnit. forfattedes med 50 Stemmer mod 15.

Herved bortfaldt L. C. Larsens Underændringsforslag til ovenstaaende Forslag.

2) Forslag af Udvalgets Mindretal (J. F. Petersen) til § 24:

I denne § udgaaer:

„de i §§ 52 og 55“ og istedetfor sættes:

„med Hensyn til Høker- og Marschandiserhandel samt de i §§ 50, 51 og 52“ vedtoges med 39 Stemmer mod 28.

Ændringsforslagene under Nr. 20—28 til §§ 28—52 inclusive samt Ændringsforslaget af Hasle m. Fl. til § 41 fattedes derpaa under Forhandling tilligemed de tilsvarende Paragrapher.

Ordføreren: Under Nr. 20 er fittet et Forslag til § 28, angaaende de Haandværkere, der maae bosætte sig paa Landet indenfor 1 Mills Afstand fra Kjøbstaden. Udvalget kunde vel ikke have noget Væsentligt at erindre imod, at Sabelmagere optoges blandt Undtagelserne, naar det kun ikke frygtede for, at man derved bestandig kom til at gaae videre og videre, saa at der omfider kun blev meget lidt tilbage, der var udelukkende forbeholdt Kjøbstæderne. Jeg har gjort et Forsøg paa at sammentælle de Haandværkere, som nu findes, saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, og deraf seet, at Antallet af dem, som ifølge § 28 faae Lov at bosætte sig overalt paa Landet, vil udgjøre omtrent 4 eller 5 Gange saamange som de, der blive forbeholdte Kjøbstæderne. Man kan